

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/101/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616200740
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1616200740.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: T. H., Z.. XX.XX.XXXX, B. Š. XXX, U., proti odporcovi: PRO CIVITAS, s.r.o., Bratislava, so sídlom Vajnorská č. 100/A, IČO: 45 869 464, zastúpený JUDr. Veronika Kubriková, PhD., advokátkou v Bratislave, Martinčekova ul. č. 13, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 8.februára 2016, č. k. 7C/128/2016-10, v pomere hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil odporcovi povinnosť zdržať sa uplatňovania práv z dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.01.2008, uzatvorenej medzi navrhovateľkou a Poštovou bankou a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, a to odo dňa doručenia tohto uznesenia až do právoplatného skončenia konania o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/48/2016. Ďalej uložil zamestnávateľovi navrhovateľky CBA SLOVAKIA, a.s., IČO: 36 620 319, so sídlom Duklianskych hrdinov 2, 984 01 Lučenec, povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy navrhovateľky, ktoré realizuje v prospech odporcu spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o., v prospech účtu vedeného v Poštovej banke a.s. č. ú. SK XXXXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, Q.: X., V.:XXXXXXXXXX na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej medzi navrhovateľkou a Poštovou bankou a.s., a to odo dňa doručenia tohto uznesenia až do právoplatného skončenia konania o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/48/2016.

Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 102 ods. 1, § 75 ods. 1,2, § 76 ods. 1 písm. f), ods. 2,4 O.s.p., keď skúmajúc, či sú splnené podmienky na nariadenie predbežného opatrenia, sa oboznámil s návrhom navrhovateľky, vyčíslením pohľadávky ku dňu 24.09.2015, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 25.02.2013, výzvou na zaplatenie úveru zo dňa 26.01.2009, zmluvou o úvere zo dňa 29.01.2008, spisom Okresného súdu Malacky sp. zn. 7C/48/2016 a spisu sp. zn. 6C/1689/2015, z ktorého zistil, že navrhovateľka podala dňa 05.11.2015 návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd uložil povinnosť odporcovi spoločnosti PRO CIVITAS, s.r.o. zdržať sa uplatňovania práv z dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.09.2007 a zároveň sa domáhala uloženia povinnosti tretej osobe zamestnávateľovi navrhovateľky spoločnosti CBA SLOVAKIA, a.s. zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy na základe vyššie uvedenej dohody o zrážkach zo mzdy. Súd v tomto konaní vyhovel navrhovateľke v celom rozsahu a nariadil predbežné opatrenie tak, ako to navrhovateľka žiadala. Zároveň uložil navrhovateľke podať návrh vo veci samej. Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 18.01.2016 zapísaným pod sp. zn. 7C/48/2016 domáhala neplatnosti dvoch dohôd o zrážkach zo mzdy a to na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.09.2007 a úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.01.2008. Svoj návrh odôvodňovala okrem iných skutočností aj tým, že

samotná dohoda o zrážkach zo mzdy v oboch zmluvách o úvere bola napísaná miniatúrnym písmom. Pri podpisovaní týchto zmlúv nebola navrhovateľka pôvodným veriteľom upozornená na takúto formu zabezpečenia úveru. Nemala vedomosť o tom, že čo tento bod zmlúv môže spôsobiť, najmä, že môže slúžiť veriteľovi a následným ďalším veriteľom k vymáhaniu dlhu, ktorý si bez rozhodnutia súdom môže navyšovať vymáhanú pohľadávku podľa svojich predstáv. Ďalej navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že na úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.10.2007 doposiaľ zaplatila sumu 6.210,- €, pričom pôvodná výška úveru bola v sume 2.655,- € (80.000,- Sk). Na ďalšom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.01.2008 navrhovateľka uhradila doposiaľ sumu 4.751,96 €, pričom pôvodná výška úveru bola v sume 1.660,- € (50.000,- Sk). Na základe žiadosti navrhovateľky, aby jej odporca vyčíslil dlžnú sumu, tento jej ju riadne nevyčíslil s rozdelením na istinu a úrok. Navrhovateľka má za to, že istiny už boli dávno uhradené a odporca si neustále navyšuje dlžnú sumu o úroky z neexistujúcich istín, čo je v rozpore so zákonom.

Na základe vyššie uvedeného prvostupňový súd dospel k záveru, že návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia je potrebné vyhovieť. Prvostupňový súd sa stotožnil so skutkovými tvrdeniami navrhovateľky, ktoré jednoznačne preukázala listinnými dôkazmi, ktoré sa nachádzajú aj v tomto spise ako aj v spisoch 6C/1689/2015 a 7C/48/2016. Taktiež po právnej stránke mal prvostupňový súd za to, že sú splnené podmienky pre rýchlu dočasnú úpravu pomerov účastníkov nariadením predbežného opatrenia z dôvodu, že ďalším výkonom zrážok zo mzdy zo strany zamestnávateľa navrhovateľky by navrhovateľke mohla vzniknúť reálna ujma. V návrhu vo veci samej (o neplatnosť dohôd o zrážkach zo mzdy) ide o právne úkony, ktoré majú spotrebiteľský charakter, resp. sú súčasťou zmlúv o úvere, ktoré majú spotrebiteľský charakter, preto bude vecou súdu posúdiť všetky zmluvne dohodnuté podmienky, za akých došlo k uzatvoreniu zmlúv o úvere a následne k uplatneniu pohľadávok zo strany odporcu. Prvostupňový súd preto návrhu navrhovateľky vyhovel v plnom rozsahu, keď zároveň uložil tretej osobe a to platiteľovi mzdy navrhovateľky povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy navrhovateľky a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o neplatnosť dohôd o zrážkach zo mzdy vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/48/2016.

O trovách konania prvostupňový súd nerozhodol, z dôvodu, že o týchto v zmysle § 145 O.s.p. rozhodne v rozhodnutí vo veci samej.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, ktorý žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a návrh navrhovateľky zamietnuť, alternatívne napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci a odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p., a napokon z dôvodu, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Odporca namietol nedostatok svojej vecnej pasívnej legitímácie z dôvodu, že spolu s pôvodným veriteľom tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo a zároveň vzniesol námietku nedostatku právomoci súdu tento spor prejednávať, nakoľko predmet sporu vznikol z obchodu, ktorý bol predmetom zmluvy o úvere a je nepochybné, že je spôsobilý na prejednanie na rozhodcovskom súde. Namietol nedostatok naliehavého právneho záujmu navrhovateľky na podanej určovacej žalobe, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby, nakoľko na základe skutočností, ktoré navrhovateľka v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uviedla, nemožno považovať jej nárok za osvedčený, keďže dostatočne neosvedčila splnenie zákonom stanovenej podmienky úspešnosti, ako aj prípustnosti vecného prejednanie určovacej žaloby, t. j. existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Uviedol, že navrhovateľka odôvodnila naliehavý právny záujem na určení neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy len tým, že od roku 2008 do roku 2015 zaplatila určitú časť úveru, čo však žiadnym spôsobom nepreukázala, avšak opomenula skutočnosť, že v prípade porušenia zmluvných povinností je povinná zaplatiť sankčné úroky. Uviedol, že navrhovateľka nepreukázala, že zmluvu, resp. Dohodu o zrážkach zo mzdy neuzavrela slobodne, ani v čom spočíva hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach na jej strane, a keďže k vykonaniu zrážok zo mzdy navrhovateľky už došlo a súd by návrhu vyhovel, navrhovateľka by podala ďalší návrh na splnenie povinnosti s tým, že o vykonaní zrážky zo mzdy mala navrhovateľka vedomosť už v čase podania návrhu. Vytkol súdu prvého stupňa, že jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné a neodôvodnené.

Odporca uviedol, že súdy sú povinné skúmať konkrétne okolnosti uzatvorenia zmluvy, keď aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nie je možné chápať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti, keď navrhovateľka uzavrela zmluvu dobrovoľne, bez pripomienok a nátlaku. V tomto smere poukázal na stanovisko sudcu F. L.A., podľa ktorého všeobecné súdy, vrátane ústavného súdu ochranu spotrebiteľa pustili tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle "ten chudák nevie čo podpísal, ale peniaze mohol zobrať"), čo sa dotýka samej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti s tým, že takýto postup zo strany orgánov ochrany práva je nielenže absolútne nevýhovný, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilantibus iura, neminem laedere a pod., ktoré by v podstate mali platiť aj pre "privilegovaného spotrebiteľa"; opakom je potom nepripustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak hrozí riziko nevykonalia ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnene obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov. Preto, ak nedôjde k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, opäť vrátane ústavného súdu, existujúce bagateľné spory tak zahltia všetky súdy Slovenskej republiky (čo je už reálne) a ochromia nielen výkon spravodlivosti, ale narušia aj dôveru občanov v právo, právny poriadok a tým aj právny štát. Odporca vo svojom odvolaní ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/994/2013 a rozhodnutie Okresného súdu v Žiari nad Hronom, sp. zn. 6C/197/2014.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporcu písomne nevyjadrila.

Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania / § 214 ods. 2 a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Podľa § 102 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov, alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskoršie ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Inak o predpokladoch pre nariadenie predbežného opatrenia a jeho dôsledkoch platia ustanovenia § 74 - § 77 O.s.p.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 76 ods. 1 písm. e), f) O.s.p. predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami, aby niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo niečo znášal.

Podľa § 76 ods. 2 O.s.p. predbežným opatrením možno nariadiť povinnosť niekomu inému než účastníkovi len vtedy, ak to možno od neho spravodlivo žiadať.

Nariadenie predbežného opatrenia predpokladá, aby sa osvedčila aspoň danosť práva / nároku / a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy.

Predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. V danom prípade je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana ako i osvedčenie, že je nebezpečie bezprostrednej ujmy. Predbežné opatrenie má charakter provizórneho riešenia vzťahov medzi účastníkmi a má miesto vtedy, ak je odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia navrhovateľa v spore. Nariadením predbežného opatrenia navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej a pri nariaďovaní predbežného opatrenia platí zásada, že by nemalo ukladať obsahovo rovnaké povinnosti ako by boli ukladané v rozhodnutí vo veci samej, lebo by tým toto rozhodnutie predbiehali. Ďalším dôvodom pre vydanie predbežného opatrenia je obava, že výkon súdneho rozhodnutia by bol ohrozený.

Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia. Tak ako vyplýva z návrhu na začatie konania doručeným súdu dňa 18.01.2016 (konanie vedené pod sp. zn. 7C/48/2016) navrhovateľka sa domáhala neplatnosti dvoch dohôd o zrážkach zo mzdy a to na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.09.2007 a úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.01.2008. Svoj návrh odôvodňovala okrem iných skutočností aj tým, že samotná dohoda o zrážkach zo mzdy v oboch zmluvách o úvere bola napísaná miniatúrnym písmom. Pri podpisovaní týchto zmlúv nebola navrhovateľka pôvodným veriteľom upozornená na takúto formu zabezpečenia úveru. Nemala vedomosť o tom, že čo tento bod zmlúv môže spôsobiť, najmä, že môže slúžiť veriteľovi a následným ďalším veriteľom k vymáhaniu dlhu, ktorý si bez rozhodnutia súdom môže navyšovať vymáhanú pohľadávku podľa svojich predstáv. Ďalej navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že na úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.10.2007 doposiaľ zaplatila sumu 6.210,- €, pričom pôvodná výška úveru bola v sume 2.655,- € (80.000,- Sk). Na ďalšom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.01.2008 navrhovateľka uhradila doposiaľ sumu 4.751,96 €, pričom pôvodná výška úveru bola v sume 1.660,- € (50.000,- Sk).

Navrhovateľka listinnými dôkazmi pripojenými k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (vyčíslením pohľadávky ku dňu 24.09.2015, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 25.02.2013, výzvou na zaplatenie úveru zo dňa 26.01.2009, zmluvou o úvere zo dňa 29.01.2008)/ preukázal vecnú súvislosť medzi navrhovanou úpravou, požadovanou v predbežnom opatrení a návrhom vo veci. Rovnako z týchto listinných dôkazov bolo preukázané, že navrhovateľka osvedčila nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy resp. potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (konanie sp. zn. 7C/48/2016), pričom v tomto konaní bude súd prvého stupňa okrem iného posudzovať aj platnosť ustanovení predmetnej Dohody z pohľadu prípadnej existencie/neexistencie neprijateľných zmluvných podmienok. S cieľom zamedziť vzniku prípadnej škody na majetku navrhovateľky resp. vzniku bezdôvodného obohatenia na strane odporcu, bolo potrebné návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovieť.

Odvolací súd považuje za nesporné, že vzťah medzi účastníkmi konania je vzťahom spotrebiteľským požívajúcim zvýšenú ochranu práv spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Nie je sporné ani to, že navrhovateľka sa dostala do omeškania so splácaním poskytnutého revolvingového úveru, keďže odporca pristúpil k realizácii jeho zabezpečenia uplatnením si nárokov z uzavretej Dohody o zrážkach zo mzdy. V prejednávanej veci ustanovenie Dohody o zrážkach zo mzdy, sú len všeobecné a z výzvy na zaplatenie úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.01.2009, nie je možné zistiť z čoho konkrétne dlžná suma 1.698,63€ priamo pozostáva, keď navrhovateľka, nadovšetko tvrdila, že na tomto uhradila už doposiaľ sumu 4.751,96 €, pričom pôvodná výška úveru bola v sume 1.660,- € (50.000,- Sk). Navyše v Dohode o zrážkach zo mzdy nie je uvedené ako dlho má zamestnávateľ povinnosť tieto zrážky realizovať, resp. do akej sumy je povinný zamestnávateľ navrhovateľky tieto zrážky zo mzdy vykonávať, a preto hrozí, že na základe predmetnej Dohody bude navrhovateľke zo mzdy zrazená bez súdnej kontroly väčšia suma, než je prípustná výška uspokojenia pohľadávky odporcu z uzavretej úverovej zmluvy podľa predpisov o ochrane práv spotrebiteľov. Uvedené by potom smerovalo len k vzniku ďalších sporov, v ktorých by bola navrhovateľka (ako spotrebiteľ) nútená domáhať sa svojich nárokov samostatnou žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Námietky odporcu uvádzané v odvolaní nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci a nemajú žiadny vplyv na nariadenie predbežného opatrenia.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, keď i o týchto trovách rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí o náhrade trov konania vo veci samej / § 145 O.s.p. /.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.